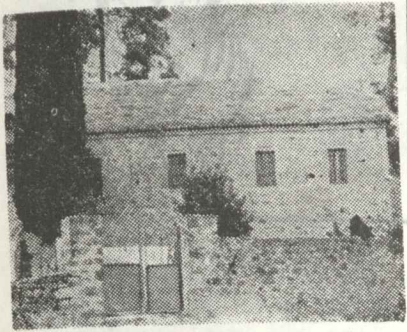

Στην ξενιτιά που βρέθηκες, όσο ψηλά κι αν φθάσεις, τον τόπο που γεννήθηκες ποτέ μην τον ξεχάσεις

ΕΚΚΛΗΣΟΧΩΡΙΤΙΚΑ

ΝΕΑ

NOEMBR. — ΔΕΚΕΜΒΡ.

1987

ΤΑΧ. ΤΕΛΟΣ
ΠΛΗΡΩΘΗΚΕ
ΕΤΟΣ Θ'
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α'
Αριθ. φύλλου 41-42
ΓΡΑΦΕΙΑ
Δεκέλειος 13
Περιστέρι - Αθήνα
Τ. Κ. 121.36
τηλ.: 5730338

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ, ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ, ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΕΚΚΛΗΣΟΧΩΡΙΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΔΡΑ ΑΘΗΝΑ

Αδελφοτική δραστηριότητα

Η έκτακτη Γ. Συνέλευση του Οκτώβρη

Στις 24 του μήνα πραγματοποιήθηκε η ανακοινωθείσα έκτακτη Γενική Συνέλευση της Αδελφότητάς μας. Το Διοικητικό Συμβούλιο στην προσπάθειά του να ενημερώσει τα μέλη του Σωματείου πάνω σε θέματα οργανώσεως και περαιτέρω δραστηριοποιήσεως της Αδελφότητας αποφάσισε τη σύγκληση και έκτακτων Γενικών Συνελεύσεων (εκτός της μοναδικής ετήσιας). Της Συνέλευσης αυτής ήταν η Εφημερίδα μας καθώς και άλλα αδελφοτικά θέματα. Η Διοίκηση εξέδωσε το ακόλουθο Δελτίο.

Γ)87 ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Αγαπητοί χωριανοί και μέλη της Αδελφότητας,

Συγκεντρωθήκαμε στις 25 Οκτωβρίου 1987 στα πλαίσια της δεύτερης Οργανωτικής Συνέλευσης στο Πνευματικό Κέντρο Ηπειρωτών. Προσλήθαν 42 άτομα μέλη της Αδελφότητας. Την συζήτηση άνοιξε ο πρόεδρος μας θέμα την Εφημερίδα. Αφού χαιρέτησε τα προσερχόμενα μέλη, προσεχτικά, και με σαφήνεια έφερε το θέμα της Εφημερίδας. Από καιρό έπεσαν στην αντίληψη της Διοικήσεως ορισμένα παράπονα γύρω από την δημοσίευση κειμένων και βιογραφιών των μελών της Αδελφότητας. Η Διοίκηση έκρινε σκόπιμο να φέρει το ζήτημα στη συνέλευση για να φανεί αν πράγματι υπάρχουν παράπονα και μέχρι ποιο σημείο. Στόχος μας ήταν να βρεθεί η χρυσή τομή τουλάχιστον από δω και πέρα να προλάβουμε τυχόν παρεξηγήσεις οι οποίες χρόνο με το χρόνο επιφέρουν φθορά και δυσάρεστα. Γεγονός είναι ότι στην Συνέλευση δεν ήταν παρόντες όσοι διατύπωσαν παράπονα πράγμα το οποίο υποβάθμισε την σημασία των γεγονότων.

Όσα δε μέλη παρευρέθησαν υποστήριξαν ότι κατά το παρελθόν είχε δοθεί η εντολή (σύμφωνα με το Καταστατικό έκδοσης, Ν)βριος 1979), στον συντάκτη της Εφημερίδας Χρήστο Ιωάν. Μάντζιο να προσταφαιρεί στο κείμενο, για να παρουσιάζεται το

δημοσίευμα αναβαθμισμένο, και κάποιες ποιότητες, διότι η Εφημερίδα διαβάζεται και πέρα των Εκκλησοχωριτών. Εμείς σαν Διοίκηση παίρνοντας το μέρος εκείνων που γράφει το κείμενο, είπαμε ότι βλέποντας τα γραφόμενά του κουτσουρεμένα και κάπως αλαγγμένα, αισθάνεται άσχημα και χάνει κάθε διάθεση να ξαναγράψει ή και σε χειρότερη περίπτωση δεν ξαναπαίρνει Εφημερίδα και δεν συνδράμει την Αδελφότητα. Συνεπώς πρέπει να βρεθεί η λύση προς αποφυγή παρεξηγήσεων.

Ο Δημήτρης Γιάνναπας, Ευάγγελος Ζήσης, Βασίλειος Μπούλης, Χαράλαμπος Δαβαλάς, Κώστας Τσανάκας, Νίκος Μπαζάκας, Δημήτριος Παπανδρέου, Νίκος Παπανδρέου, Θανάσης Σιούλας, Χρήστος Φένδρος και άλλοι, υποστήριξαν πως είναι θέμα Διοικήσεως να δώσει λύσεις συμφώνησαν δε στο ότι πρέπει τα κείμενα να είναι καλογραμμένα, να λαμβάνει γνώση και η Διοίκηση ή μια τριμελής Επιτροπή Συνταξης, και εφ' όσον δεν θίγονται πολιτικά και προσωπικά θέματα να περνάει το κείμενο ως έχει. Έτσι βγαίνει από την ευθύνη και ο συντάκτης για κάθε προστριβή. Μετά από αυτή την διευθέτηση η Διοίκηση της Αδελφότητας καλεί όσους έχουν παράπονα και όσους δεν έχουν να ρθουν κοντά στην Αδελφότητα και την Εφημερίδα, με όρεξη για δουλειά και

(Συνέχεια στη σελίδα 2)

ΣΤΟΝ ΕΝΑΤΟ ΧΡΟΝΟ

Η εφημερίδα μας την 15 Νοεμβρίου ειδήλθε στο ένατο έτος της κυκλοφορίας της.

ΠΡΟΣΩΠΑ, ΤΟΠΩΝΥΜΙΑ, ΝΟΣΤΑΛΓΙΕΣ

Στ' ακνάρια των παλιών καιρών

Του ΜΠΑΜΠΗ ΠΑΡΔΑΣΤΑΝΗ

Αγνάντια απ' το σπίτι μου βρίσκεται η Ράχη της Παρδάστανης με το γραφικό Μοναστήρι της Παναγίας της Εκκλησοχωρίτισσας, που είναι και το μοναδικό ιστορικό μνημείο του Χωριού μας. Σ' αυτό το Εκκλησιόσκι με τις τοιχογραφίες των αγίων, με εικόνες, με το γλυπτό τέμπλο του, μας δείχνει την αρχαιότητά του και τη σκληρή περίοδο της Τουρκοκρατίας, αφού εκεί λειτουργήσε και μικρό κρυφό Σχολείο.

Στην άλλη ράχη, δορυόετρα, είναι η «Αγία Τριάδα». Μερικά δέντρα ψηλά, ακονόδια, και λίγες μαντριμένες από τα χρόνια πέτρες μαρτυρούν ότι εδώ υπήρχε κάποιος οικισμός και ιερός ναός, στο όνομα της Αγίας Τριάδας.

Αγναντεύοντας τα όμορφα τοπία του Χωριού μας, της «Γορκακίστας» όπως το έλεγαν τα παλιά χρόνια, γράφω τούτες τις λίγες αράδες για να επαναφέρω στη σκέψη μας και στηθύμιση μας πρόσωπα και γεγονότα των παλιών καιρών, απ' αυτόν τον ιερό τόπο, όπου έζησα και μεγάλωσα, αυτόν τον τόπο που γεννήθηκα, απ' αυτόν τον τόπο που αγάπησα μ' όλη τη δύναμη της ψυχής μου.

Πρώτ' - πρώτ' φεύγω από το σπίτι μου, θα στρίψω δεξιά στην Πλατεία της «Σκαμιάς» — παλιότερα λέγαν στο Αμικιό — θα κατηφορίσω το δρόμο προς τη βρύση του «Γκινόπουλου». Γρατί λέγεται έτσι δεν είναι γνωστό. Πάνω της μια πέτρινη επιγραφή γράφει: «Γ'αν' Απ'ονοβα

1856». Ίσως είναι το όνομα του δωρετή. Ρίχνω μια κοίτα στα μάτια μου, γιατί είναι και μήνας Αύγουστος, παίρνω το μονοπάτι, περνάω το λάκκο Ρογιάτι και ανηφορίζω για τη Ράχη με τ' αμπέλια.

Στη στροφή τρέχει το λιγοστό αλλά δροσερό νερό του Φτελιά. Εκεί είναι και τα μπουστάνια που μαζεύουν - Μιχάλη του «Γκζιά-ρου» Πασανδρέου. Θα καθίσω λίγο να δροσιτώ και θα φέρω στη σκέψη μου τον άνθρωπο — θηρίο!!! να ξεκολλήσει και να μετακινεί ογκώλιδους τεράστιου βάρους, μήπως ανακαλύψει λίγο νερό ακόμη για το πότισμα του μπαξέ του. Αυτό το νεράκι του Φτελιά για μας που είχαμε τ' αμπέλια λίγο παραπάνω ήσαν σωτήριο, μα και για όλους τους περαστικούς χωριανούς μας. Ανηφορίζοντας λίγο παραπάνω φτάνο στη ράχη με τ' αμπέλια που λέγεται «Κούτλος». Σ' αυτή τη μικρή ραχούλα ήταν τα Ντοσκάκια, τ' Ανωτάκια, τα Λιοντάκια, τα Μαλλιάκια, τα Μπαζακίτσα και τα Κεμάκια

αμπέλια. Εδώ πολλές χρονιές, 15 Αυγούστου, Παναγίας, 17 Αυγούστου, λόγω του εδάφους, μπορούσες να διαλέξεις σταφύλι να φας. Γι' αυτό με το τέλος της λειτουργίας και του παραδοσιακού γλεντιού, περνούσαν οι χωριανοί και κόβανε κανένα σαμπάνι για τα Χρόνια Πολλά.

Αυτό το τοπωνύμιο «Κούτλος» λέγεται ότι έχει σχέση με το κούτελο, το μπροστινό πάνω μέρος της κεφαλής. Αυτή η περιοχή παλιότερα ήταν καπνοπαραγωγή από αμπέλια. Πολλά και δυνατά κρασιά φτιάχνανε οι Ντοσκάκοι, οι Ανωτάκοι, οι Κεμάκοι, οι Λιοντάκοι, οι Μαλλιάκοι, οι Μπαζακίκοι και άλλοι. Τότε χιαν λοιπόν στο φαγοπότι και γινόταν «τσάκι» κέρπες, κι όπως λέει ο Λαός μας «τους Χτύπαγε στο Κούτελο». Έτσι το ζαλισμένο από τα κρασιά κούτελο βάφτισε τη ράχη και την ονόμασε κούτ(ε)λο — ΚΟΥΤΛΟ.

Μ. ΠΑΡΔΑΣΤΑΝΗΣ

Η Μονή Παρδάστανης

Κακόβουλη παραποίηση της ιστορίας

Στο περιοδικό «ΚΟΡΦΕΣ» φύλλο 67) 1987 του Οικτωβρίου του Ελληνικού Ορειβατικού Συλλόγου Αχαρνών δημοσιεύεται το ακόλουθο ιστορικό σημείωμα για το μοναστήρι της Παναγίας.

«3ο. Η Μονή Παρδάστανης

Η Μονή Παρδάστανης βρίσκεται πάνω σε μια δασωμένη ράχη, απέναντι ακριβώς — ανατολικά — από το χωριό Εκκλησοχώρι (παλιά Τσαρκοβίστα). Το όνομά της οφείλεται στην τοποθεσία που είναι κτισμένο το μοναστήρι (Παρδάστανη). Ιδρύθηκε στις αρχές του 18ου αιώνα και τιμάται στη μνήμη της Κοίμησης της Θεοτόκου.

Ιστορήθηκε το 1752 (ζοξ=260-5508=1752) επί επισκόπου Βελλάς Γερμανού, δι' εξόδων του ιερέα Πανταζή, από το Εκκλησοχώρι και «ΔΗΛΑΧΗΡΟΣ ΚΕ ΑΝΑΞΙΟΥ ΔΟΥΛΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΙΕΡΕΟΣ ΚΕ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΚ ΚΟΜΗΣ ΛΟΖΕΤΖΗ, ΕΠΟΥΣ ΑΠΟ ΑΔΑΜ ΖΣΕ». Από τον παπά - Νικόλα δηλαδή από το χωριό Λοζέτσι (Ελληνικό ισήμερα). Από τις αγιογραφίες του καθολικού ξεχωρίζει ο άγιος Χριστόφορος με κεφάλι σκύλου. Ιστιάτ' ο συναξαριστή, ο άγιος Χριστόφορος καταγόταν από μια φυλή ανθρωποφάγων της Αφρικής και ονομαζόταν Ρέπροθος (άνθρωπος δηλαδή του «εξ από δω»), λόγω της δυσμορφίας του. Έγινε όμως χριστιανός και μαρτύρησε για το Χριστό. Από τις άλλες αγιογραφίες έχουν θγει τα μάτια κατά την εθνική αντίσταση (1944).

Το τέμπλο της εκκλησίας είναι ξυλόγλυπτο οι δε πέντε εικόνες του (της Παναγίας, του Χριστού, του Προδρόμου, της Κοίμησης της Θεοτόκου και μιας μικρότερης της Παναγίας) ζωγραφίστηκαν το 1850 από τον Πέτρο Γεωργιάδη, πρωτοψάλτη της Μητρόπολης Ιωαννίνων.

Τη Μονή Παρδάστανης επισκέπτεται κανείς με αγροτικό αυτοκίνητο από το Εκκλησοχώρι, ακολουθώντας την κορυφογραμμή μιας δασωμένης ράχης, από πυκνές δρυς, που κάνουν τη διαδρομή ωραιότατη. Αξίζει, επομένως, τον κόπο να την κάνουμε με τα πόδια (δυσάρεστα πηγάινει — έλα από το Εκκλησοχώρι).

Για το ιστορικό της κατασκευής δεν υπάρχει καμιά αντίρρηση ότι είναι σωστό, αφού αδιαμφισβήτητος μάρτυρας γι' αυτό είναι οι υπάρχουσες επιγραφές, χρονολογίες κλπ.

Εκείνο όμως που προκάλεσε τη δικαιολογη (Συνέχεια στη σελίδα 2)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

● **Αρραβώνες:** Αθήνα. Ο χωρικός μας Χαράλαμπος Νκ. Ντέπουκας και η διδα Δέσποινα Α. Λιάνα από την Έδεσσα αρραβωνίστηκαν στις 17—10—1987. Ευχόμαστε καλά στέφανα.

● **Βαφτίσια:** Αθήνα. Ο Νίκος και η Άννα Λαμοδέτη βάφτησαν στις 18(10) 87 στο ναό Αγίου Μεκταρίου Αθηνών το παιδί τους. Η νο-

νά κ. Σωτηρία Μακρή του έδωσε το όνομα ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ. Ευχόμαστε καλό τυχερό και να χαιρετά το όνομά του.

● **Χωριανοί που απεδήμησαν:** Αθήνα. Απέθανε σε προχωρημένη ηλικία η Βασιλική Γ. Λιόντου και κηρύχτηκε στο Εκκλησιαστικό κέντρο της, συγγενείς και πολλοί χωριανοί.

Αλληλογραφία

● **Εκφρόπουλο Κυρ.,** Αθήνα. Λάβαμε την επιστολή σας ευχαριστούμε για τις ευχές σας και τη συνδρομή σας. Για την καθυστέρημένη απάντησή μας ζητούμε συγγνώμη.

● **Λαμπριήδ Χρυσ.,** Η αξιολογία των ηγγών Λαγκιδ-

βισσας και ηγγών Μύλων Σουλίου είναι μια καλή ιδέα για την ύδρευση των παρακείμενων κοινοτήτων. Οι αρμόδιοι θα πρέπει να μελετήσουν προσεκτικά την πρόταση — μελέτη του μηχανικού κ. Γεωρ. Σερμπή.

● **Παπανδρέου Νικό,** Αθήνα. Λάβαμε το φωτοαντίγραφο. Έγιναν οι σχετικές διαμαρτυρίες προς το περιοδικό «ΚΟΡΦΕΣ» για την ιστορική ανακρίβεια γύρω από την καταστροφή των Τοιογραφιών.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Ε. Β. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ

Η Μητροπολίτη Ιωαννίνων και η Κοινότητα Εκκλησιαστικών τέλεσαν στις 22 του Νοεμβρίου στην εκκλησία του Αγίου Αθανασίου το επίσημο μνημόσυνο του Ευεργέτη Ευαγγ. Αντωνιάδου, Εκκλησιαστικού, καθηγητή Παν/μίου Αθηνών.

Παρόμοια το Κοινωτικό Συμβούλιο και οι κάτοικοι του χωριού. Τη φροντίδα είχε η ανήλικη του κ. Ακατήριος Αντωνιάδης — Μάντζιος.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ — ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Πρόσφεραν για την έκδοση της εφημερίδας μας και άλλους σκοπούς της Αδελφότητας μας οι: Κων. και Λεωτ. Γ. Λιόντου 2.000 (στη μνήμη της μάνας τους), Χρ. Παν. Μπέτσης 1.000, Κων. Δαυλάκης 500, Γ. Φένδρος 1.000, Δημ. Τρίτοπας 1.000.

Η Γενική Συνέλευση

● **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 1η ΣΕΛ.** προκοπή της Εφημερίδας.

Εμείς απαντήσαμε την Αδελφότητα εμείς συνδράμουμε την Εφημερίδα. Ελάτε κοντά να κρατήσουμε ζωντανή και την Εφημερίδα και την Αδελφότητα. Στη συνέχεια η Διοίκηση πρότεινε την αναγραφική τιμή στην Εφημερίδα πρότεινε δε η τιμή να καθορισθεί σε 1.000 (χίλιες) δραχμές το χρόνο, έφερε σε γνώση την Συνέλευση το κόστος της κάθε έκδοσης στις είκοσι χιλιάδες (20.000) συν ταχυδρομικά, πρέπει λοιπόν η Εφημερίδα να βγάλει τα έξοδά της και όχι να επιδοτείται από άλλα έσοδα της Αδελφότητας. Απόφαση για την αύξηση της Εφημερίδας θα παρθεί και στην επόμενη Τακτική Γενική Συνέλευση στα μέσα Ιανουαρίου 1988. Η Διοίκηση παρότρυνε τα μέλη της Αδελφότητας για την διάδοση του ημερολογίου 1988 με στόχο να φθάσει τα χίλια τεμάχια. Λόγω του ότι η συζήτηση για την Εφημερίδα και η ανταλλαγή απόψεων τράβηξε σε μάκρος δεν συζητήθηκαν άλλα θέματα. Η Συνεδρίαση λύθηκε περίπου στις 21.30.

Με φιλικούς και Αδελφотικούς χαιρετισμούς

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

«ΕΚΚΛΗΣΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΟΧΩΡΙΤΩΝ ΗΠΕΙΡΟΥ

«Ο ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ»

ΓΙΩΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ 1979

ΤΙΠΕΤΟΝΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ:

Διοικητική Συμβούλιο της Αδελφότητας

Σύνταξη - Επιμέλεια Έκδοσης

Χρίστος Ιωάννου Μάντζιος

ΣΥΝΔΡΟΜΗ: ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ

ΑΡΧΕΙΟ:

Πνευματικό Κέντρο Ήπειρωτών, Κλεισθένους 15 Αθήνα

Τυπογραφείο: Γ. Δουβαλή - Α. Αποστόλου

28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 41 • Τηλ. 20.544 • Γιάννινα

Είπαν οι σοφοί

● Να περιμένεις απ' τα παιδιά σου στα γραπτά σου, ότι σου ο ίδιος έκανε για τον πατέρα σου και τη μάνα σου.

● Τους ερωτηθέντες πρέπει να τους συγχωρεί κανένας όπως συγχωρεί τους άδικους.

● Η κοινωνία ποταπασκευάζει το έθνος και ο εργατομαζούκας.

● Μια καλή συλλογή ελπίδων είναι το καλύτερο Πανεπιστήμιο της Εσχής.

Η Μονή Παρδάστανης

● **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 1η ΣΕΛ.**

μένη αγανακτική των κατοίκων του χωριού, τον υπερηλικών κυρίως, είναι η ωμή ιστορική ανακρίβεια σχετικά με την καταστροφή μερικτών τοιογραφιών (των μαλλιών και μέρους του προσώπου των) του ναού. Γράφει στο κείμενό του ο επισκέπτης κ.Από το τις άλλες αγιογραφίες έχουν γίνει τα μάτια κατά την Εθνική Αντίσταση (1944).

Η φράση αυτή δεν είναι μόνο ανακριβής και ασαφής αλλά εκ του πονηρού και ακακός ο υλός. Για το σύνολο των Εκκλησιαστικών αλλά και των κατοίκων των γύρω χωριών, κυρίως θοοκών, κτηνοτρόφων και κυνηγών, που είναι ηλικίας άνω των 50 ετών, οι τοιογραφίες καταστράφηκαν τις ημέρες της μάχης στην τοποθεσία «Παρδάστανη» βορειοανατολικά του Μοναστηριού, το Φθινόπωρο του 1912 μεταξύ των Τούρκων και των ανταρτικών σωμάτων του Καραϊσκάκη.

Οι Τούρκοι έχουν καταλάβει μέσα στους χώρους του μοναστηριού και σαν αλλόπιστοι προσέβησαν φθορές στα κελιά και ειδικότερα στο ναό, σπάζοντας σκεύη και καταστρέφοντας τοιογραφίες και εικόνες.

Μεταφέρα εδώ την έγκριση και αδιαμφισβήτητη μαρτυρία του Εκκλησιαστικού αξιωματικού — καθηγητή της Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών, Ευαγγελίου Βασ. Αντωνιάδη, που πέθανε το 1962. Αυτός τότε (το 1910—12 ήταν επίσημος σχολών στην περιοχή Ήβελας και Παλιουριάς.

Επί λέξει μου είπε: «Τα γουρούνια θέλησαν να εκδιωχθούν την ήττα τους στα Πενταλόμια με κρεμάλες και με την καταστροφή των αγιογραφιών του μοναστηριού μας.

Δεν είναι μόνο μια η μαρτυρία αλλά πάρα πολλές. Έχω μαγνητοφωνημένες πληροφορίες για το ιστορικό του Μοναστηριού από τους μόνιμους κατοίκους του χωριού Χαράλαμπος Σιούλα και Σταύρος Λιόντου που πέθαναν σε προχωρημένη ηλικία (άνω των 85 ετών). Ο πρώτος πρὸ 8 ετίας και ο δεύτερος πέμυσι. Αυτοί θεβαιώνουν ότι οι τοιογραφίες καταστράφηκαν από τους Τούρκους τον Οκτώβριο του 1912. Ακόμη υπάρχει η πληροφορική μαρτυρία του Αθανασίου Αντωνιάδη, ο οποίος πέθανε το 1975 σε ηλικία 90 ετών. Αυτός γεννήθηκε, έζησε σαν γεωργικοκτηνοτρόφος και απέθανε στο χωριό.

Εκτός από τις παραπάνω μαρτυρίες υπάρχουν και αυτές των υπερηλικών Εκκλησιαστικών που ζουν σήμερα. Αυτοί θεβαιώνουν το γεγονός και καταγράφουν την ιστορική ανακρίβεια, που ίσως δόθηκε στους επισκέπτες από κάποιο ακατάπιστο και κακόδοξο πρόσωπο για συκοφάντηση της ένδοξης Εθνικής Αντίστασης περιόδου 1941—1944.

X. I. Μ.

SUPER MARKET

Ήλεκτρικων - Οικιακών Σκευών τηλεόρασης

ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΟΥΡΤΙΔΗ

(Γαμπρός Αθην. Σούλα)

Όδος Μπουμπουλίας 30

Άνω Κορυδαλλός

Τηλέφωνο 4964678

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

ΜΝΗΜΕΣ ΤΟΥ 1940

ΣΤΟΝ ΑΓΝΩΣΤΟ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗ

Για σένα οι δόξες και οι τιμές, για σε και τα τραγούδια, για σένα η πέννα μου η φτωχή θα γράψει δύο λόγια.

Δάφνες μονάχα, ιαχές, μπράβο και πάλι μπράβο, όχι, όχι, πια μοιρολόγια, όχι πια δάκρυα κοφτά και πονεμένα λόγια, σε μικρές δεν πέφτουν...

Αέρα, αέρα...! φώναζες εσύ στο Τεπελένι, Πόγραδετς, στην Κορυτά και ο' Αγιους — Σαράντα, στα «μαρμαρένια αλώνια» Άκριττα του Σαράντα!

Ηλιομαγιάτικο ανθόκλαδο μιας εποχής το «ελαστό παιδί», που του πολέμου το πρώτο βρήκε «εφ' όπλου λόγην».

Αντίσταση — Αντίσταση με την καρδιά και την (ποληκαρία).

Τα στήθη φρούρο απροστέλαστο, στο θάρβαρο κατακτιτή που την Ιθάκη σου, ζητούσε.

Κι όμως στο καταγάλαξο Ιόνιο φως των αμαθίων σου, χρυσέ Απλόλινα όλα μίλουσαν για τον ηρωισμό σου.

Εσύ πάνω στην Ήπειρο στην Πίνδο, πάνω στις δάφνες του πολέμου, συ έμοιαζες ίσων Άρη του Ολύμπου.

Σ' απάτητο και παγωμένο στρώμα, άφηνες την ανάσα σου... φωνάζοντας ακόμα... «Οχι...» Όχι δεν θα περάσεις νικητής...»

Ετήρησες εσύ άγνωστε, γνωστέ πολέμηστη, το λόγο των σοφών σου, «Το να είδω» Έλληνας δεν είν' καταγωγή άλλ' είναι άγωγή».

Κοιμήσου ανάλαφρα γιέ μου αντρεξιμένε, για της Πατρίδος σου, τη δόξα, την τιμή!

«ΔΩΔΩΝΑΙΑ»

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

Τα παιδικά μου χρόνια τα νοστάλγησα αχ! θέ μου να γυρίζαν πάλι πίσω! νερό απ' τη θύση των σχολειού μου για να πω να γονατίσω και το χώμα της αυλής του να φιλήσω.

Έζησα με τα παιδιά στη γειτονιά μου ιστην πόρτα του σπιτιού μας να σταδών με την καινούργια κάτασπηρ ποδιά μου.

Να φάω την φέτα το ψωμί την αμυγμένη με το μέλι που θα την κόβουνε τα χέρια της μανούλας μου απ' το ζεστό σιτάρινο καρβέλι.

Να παίξω το κρυφτούλι με τ' αδελφια μου!... ν' ακούσω παραμύθια απ' τη γιαγιά μου να κόβω λουλουδάκια από τον κήπο μας για να στολίσω τα μαλλιά μου.

Από το χεράκι να με πάρει ο πατέρας μου!!! και να φορέσω τα παπούτσια τα καλά μου αχ!!! παιδικά μου χρόνια αξέχαστα... πως σας νοστάλγησε η καρδιά μου!!!

(Ηπειρώτικοι Αντίπαλοι Πάτρας)

ΣΙΩΦΕΡΕΪΚΑ

Ο πόλος

Συμβουλή: Όταν βρισκόσθε, όταν ταξιδεύετε με το αυτοκίνητό σας ε' επαρχιακό, σε κοινοτικό, σε στενό αυτοκινητόδρομο, ποτέ μην αφήνετε να σας προσπεράσει άλλος για να μην την πάθετε όπως εγώ τις προάλλες.

— Με παίρνει κ' εμένα μόχρη το δημόσιο δρόμο; (ενοούσε την εθνική οδό) μου είπε ο καλός παπα - Φάνης.

Όσο να βάλω τον παπά να κάτσει μας προσπεράσε ένα μεγάλο φορτηγό αυτοκίνητο, ανατρεπόμενο που γύριζε αδειανό από κάπου.

Το αφήσαμε να ξεμαρκώνει για να μη μας γυμιάσ' σκόνη. Σγά - σγά ενώ με τον παπά για να λέμε καμιά ιστορία στο δρόμο όπως σε μια στροφή, στην ανηφόρα κοντά στο δημόσιο δρόμο βλέπουμε το φορτηγό σταματημένο. Στενός ο δρόμος, ίσια - ίσια που χώμασε το φορτηγό κ' ο φορτοκάτοχος ξαπλωμένος ανάσκελα κάτω απ' το αυτοκίνητο, με σφυρί και καπίδια κά- τ' παξιέδωναν να διορθώσει. Κατέβηκαμε με τον παπά να ίδουμε τι θα γίνει.

Ο παπάς καλώς έφτασε κοντά στο δρόμο για να πάρει το λεωφορείο και να πάει στη δουλειά του, εγώ όμως ήμουν σκαλωμένος. Ενδιαφερόμενοι εγώ περισσότερο απ' το φορτηγό να διορθωθεί η βλάβη που φορτηγό, για ν' ανοίξει ο δρόμος.

Τ' έπαθε, υπέ βλάβη; Ρώτησα το νεαρό οδηγό που ήταν χαμμένος από κάπου. — Μάλλον δόκωρα είναι. Μου αποκρίθηκε με αμφιβολία ύψος.

— Παιρνε εμπρός; — Παιρνε.

Τον παρακάλεσα να βγει και να βάλει εμπρός.

Έβαλε εμπρός αλλά δε μασάρει καλά, δεν είχε δύναμη.

— Ψρέ βέβηνη, είπα στο νεαρό, μου φαίνεται πως δεν έχει πετρέλαιο και κάνει έτοι- — Λες; Μου είπε ξαφνασμένος ο νεαρός κι άνοιξε το ρεζερβουάρ.

Κόκκινα, ούτε σταλαματιά δεν είχε μέσα.

— Πως δε δάλλες όλο τ' αυτοκίνητο μυρ κ' ακούω, για να βρεις τη βλάβη, είπα στο νεαρό και τον πήρα και πήγαμε και πήραμε πετρέλαιο... απ' τη στήλη του σχολείου, κ' έτσι μου άνοιξε το δρόμο.

Όλος ο κόσμος έχει αυτοκίνητο σήμερα και δεν πρέπει να έχουμε την απαίτηση να είναι μηχανικός ο καθένας αλλά κάτι τέτοια πρέπει να τα ξέρουν όλοι.

Το πλουσιότατο της Αθήνας που πήγε στο βενζινόδω με το πανακριβό αμάξι: του και δεν ήξερε πως βάζουν αέρα στα λάστιχα συγχωρείται γιατί έχει και πληρωμένα και του βάζουν άλλο. Αλλά μερ- κά χοντρά, πράματα, που μπορούν να στοιχίσουν και τη ζωή του οδηγού και του πεζού που θα βρεθεί μπροστά που πρέπει να τα ξέρουν όλοι.

Όταν πας στο δασκαλό να σε μάθει μαντολίνο, το πρώτο που θα σε μάθει είναι: πως να κρατάς την πέννα και το πρώτο πράμα που πρέπει να ξέρει ο οδηγός είναι το κρά- τηση του τιμονιού. Κι όμως κάθε μέρα βλέπω πολλούς που κρατάν το τιμόνι όπως κρα- τή τη στήλη η νοικοκυρά και για να κάνει μια στροφή κά- νει δέκα κινήσεις και των δυο χερών. Δεν τους έμαθε άρα- γε ο δασκαλός τους ότι το δε- ξί χέρι πρέπει ναάνι πάντοτε

απάνω στο τιμόνι; Να στρί- ψει αμέσως, ν' αποφύγει τον κίνδυνο, το εμπόδιο;

Προ επών ήμουν σ' ένα πρόστατο της Αθήνας και προσφέρθηκε ο γνωστός που πήγα να ιδώ να με κατέβασε ιστην Αθήνα με το αυτοκίνη- τό του. Το είχε παρκωμένο όξω απ' το σπίτι του, σε μια απότομη κατηφόρα. Ό-

Οι επιβάτες στην αρχή έ- δειξαν τη δυσφορία τους με μοιρομυρίασμα. Αλλά όταν είδαν ότι περνάει η ώρα και δεν υπήρχε ελπίδα να διορ- θωθεί η βλάβη για να φθά- σουν στην ώρα στο τέρμα του ταξιδιού, αρχίστηκαν στον οδηγό και στον βοηθό του:

Τι κατόστηση είναι αυτή; Τίποτα σοράβαλα βάζουν για να ταξιδεύει ο κοσμήτης με τα μένι μεσοδωμής; Πό- τε θα φτάσουμε στα σπύτια μας;

Τι να σας κάνουμε; Α- πάντως ο οδηγός, Μήλιος ε- μείς το θέλουμε να μόνουμε στο δρόμο.

Θα παταχτούμε ένας στον Καρβάρα να εξοποπρίσουμε ναράς άλλο αυτοκίνητο και σας πάρει.

Οπότε μέσα στον εκνευρι- σμό και τη δυσφορία τους φωνάζει η βάρβα απ' τη θέση τους.

— Δεν κυτιέτασαν, υπέ- παιδιά, μην έφινε ο πόλος; Αμέλως κύπτασαν τη μο- ταρία ο οδηγός με το βοηθό πασιπατώντας λίγο τους πό- λους, τους αφήσανε λίγο και το θάμνα γίνηκε στη στιγμή.

Το μοιρομυρίασμα της μηχανής γάλασε καρά πλήρωμα και ε- π'βάτες. Σύντομο μούρο κα- πνικό ανακουφισμός έβγαζε η μοιρομυρίαση μηχανή από πύ- σος τις.

Μπαρόβο βάρβα. Γεά σου γιανιά. Όλοι οι επιβάτες. Ο- λυκάν τα μάτια γεμάτα χαρά και ευγνωμοσύνη κυττάζαν τη βάρβα.

Κάποιος κοντοχωριάσιος της και συνεπής της πως που ήξε- ρε ότι πρ'ν λίγο καρά είχε γυ- ρίσει στην Ελλάδα από κά- που βοιωτανική κώπη που την είχαν πάει οι άπαιστες και νομίζοντας ότι και οδή- γούν αυτοκίνητο και τραπέ- ρια κ' ο βάρβα τη ρωτάει:

Δε μου λες θεά; Εκεί που ήσουν οδηγούσες αυτοκί- νητο η δουλειά σε καμένα α- νεργεία και τα έφερνε αυτά τα πράματα.

— Όχι, μωρ' ψ'χ' η. Πρ'ν λίγο καρά παΐνω με το αυτοκί- νητο και χάλασε στο δρόμο κ' άκουσε που είπαν: Έφ'ε ο πόλος!!!

Τρακαρίσματα

Στο ίδιο σημείο, πέρα απ' την Άρτα, έκανε την ίδια τροχαία παράβαση ένας ναυδάφρος μου που... δεν πα- ρακάει με παρόμοια.

Πρ'τ' για την Αττική από τα μέλη της Διοικήσεως και για τα Γιάννινα από το Χο. Ι. Μάντζιο, την.

— Στην αρχή μ' έγραφε, πύρα δε με γράφει, μας έλεγε ο συνάδελφος και γελούσαμε. Στο χωροφύλακα δημοιογνή- θηκε η εντύπωση ότι κάποια εμμηρέτηρη θα του έκανε ο γιατρός απ' τα Γιάννινα...

Στο ίδιο σημείο του δρό- μού, λίγο παρακάτω απ' το Ζήτα του Λούρου, κόντευα να τραβάρ κ' εγώ δυο φορές προηβές την Κυριακή. Κόντε- να να τραβάρ' όχ με το χω- ροφύλακα της Τροχαίας που γράφει με χαρά. Παρά λίγο

πάρει μπροστά.

Όλοι οι επιβάτες κατέβη- καν απ' το αυτοκίνητο, άλλοι βολτάρ'ζαν να ξεμυδιάσουν άλλοι κ'απνίζαν, άλλοι ξεμά- κρυναν γ' άλλους λόγους, ψί- λους κυρίως. Μόνο μια βάρβα απ' τα χωριά της Μοιρομυ- ρίας δεν κατέβηκε, δεν τάρ'α- χτηκε απ' τη θέση της.

Οι επιβάτες στην αρχή έ- δειξαν τη δυσφορία τους με μοιρομυρίασμα. Αλλά όταν είδαν ότι περνάει η ώρα και δεν υπήρχε ελπίδα να διορ- θωθεί η βλάβη για να φθά- σουν στην ώρα στο τέρμα του ταξιδιού, αρχίστηκαν στον οδηγό και στον βοηθό του:

Τι κατόστηση είναι αυτή; Τίποτα σοράβαλα βάζουν για να ταξιδεύει ο κοσμήτης με τα μένι μεσοδωμής; Πό- τε θα φτάσουμε στα σπύτια μας;

Τι να σας κάνουμε; Α- πάντως ο οδηγός, Μήλιος ε- μείς το θέλουμε να μόνουμε στο δρόμο.

Θα παταχτούμε ένας στον Καρβάρα να εξοποπρίσουμε ναράς άλλο αυτοκίνητο και σας πάρει.

Οπότε μέσα στον εκνευρι- σμό και τη δυσφορία τους φωνάζει η βάρβα απ' τη θέση τους.

— Δεν κυτιέτασαν, υπέ- παιδιά, μην έφινε ο πόλος; Αμέλως κύπτασαν τη μο- ταρία ο οδηγός με το βοηθό πασιπατώντας λίγο τους πό- λους, τους αφήσανε λίγο και το θάμνα γίνηκε στη στιγμή.

Το μοιρομυρίασμα της μηχανής γάλασε καρά πλήρωμα και ε- π'βάτες. Σύντομο μούρο κα- πνικό ανακουφισμός έβγαζε η μοιρομυρίαση μηχανή από πύ- σος τις.

Μπαρόβο βάρβα. Γεά σου γιανιά. Όλοι οι επιβάτες. Ο- λυκάν τα μάτια γεμάτα χαρά και ευγνωμοσύνη κυττάζαν τη βάρβα.

Κάποιος κοντοχωριάσιος της και συνεπής της πως που ήξε- ρε ότι πρ'ν λίγο καρά είχε γυ- ρίσει στην Ελλάδα από κά- που βοιωτανική κώπη που την είχαν πάει οι άπαιστες και νομίζοντας ότι και οδή- γούν αυτοκίνητο και τραπέ- ρια κ' ο βάρβα τη ρωτάει:

Δε μου λες θεά; Εκεί που ήσουν οδηγούσες αυτοκί- νητο η δουλειά σε καμένα α- νεργεία και τα έφερνε αυτά τα πράματα.

— Όχι, μωρ' ψ'χ' η. Πρ'ν λίγο καρά παΐνω με το αυτοκί- νητο και χάλασε στο δρόμο κ' άκουσε που είπαν: Έφ'ε ο πόλος!!!

Εκκλησοχωρίτικο προσκύνημα στον Αϊ Ταξιάρχη

Στις 8 του Νοεμβρίου, γιορ- τή των αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ, το Εκκλησοχωρί- τισμος τον Αϊ - Ταξιάρχη στο ομώνυμο Εκκλησάκι που βρίσκεται στο Σέλλο. Σ' αυ- τό βοηθισε ο ηλιόλουστος φθινοπωρινός καιρός.

Από την παραμονή οι οικο- γένεες που επιμελούνται τη συντήρηση και λειτουργία του ναού έκαναν τις σχετικές προετοιμασίες. Από νωρίς το πρωί οι κάτοικοι, ομάδες - ομάδες ξεκίνησαν κατηφορί- ζοντας από τη Μπουτσινάρα και περνώντας τα Μεγαλάρια ανηφορίζαν για τον Αϊ - Τα- ξιάρχη. Ο δρόμος είναι καθα- ρός από την πρόσφατη βελ- τίωση που έκανε η Κοινότη- τα με μπουλντόζα.

Ο ιερέας μας Παπα - Βασι- λής άρχισε από γρηγορότερα τον όρθρο. Σγά - σγά το εκ- κλησάκι γέμισε πιστούς Εκ- κλησοχωρίτες. Τάξη και κα- θαρότητα μέσα κι έξω από το ναό χάρις στη φροντίδα των χωριανών μας χρόνια και Αγγελικής Κέμου. Η νέα ορο- φή, τα ελαιοχρωματισματα και οι υδροχρωματισμοί είναι έργα δικά τους. Έξω στο προαύλιο τοποθετήσαν και νομίσματα σιδιρένιους πό- γκους, ενώ στο κέντρο έκανε η φωτιά με μεγάλους κορμούς

δέντρων. Κατά τις 10 η ώρα τελείωσε η θεία λειτουργία. Οι χωριανοί στη συνέχεια πα- ρακολούθησαν την καθεμε- ρινή ακολουσία. Τους πέντε άρτους φέτος πρόσφεραν οι Χρίστος και Ευαγγέλια Αι- γκα. Μετά τον αγασμό προ- σφέρθηκαν καρδέκια και μπόλικο τσίπουρο με σκουρι- 'ίδες από τις κυρίες Μοριό- θη Μπαζάκα, την Αγγελική Κέμου και την Τασία Τριαντα- φύλλου. Ακόμη προσφέρθη- καν γλυκά και αρτόφωτα. Α-

πό το φετινό γιορτασμό δεν απουσίασε και η ανωνύμα Μικαήλ Ευαγγέλια που ακο- λούθησε πεζή τους χωρι- ανούς. Το μεσημέρι οι προσκυ- νητές κάτω από το λαμπρό και ζεστό φθινοπωρινό ήλιο επιστράφηκαν στο χωριό. Το σύνθημα της επιστροφής το έδωσαν οι κυνηγούς της πα- ρίδες με τις ομορφόνιες τους. Έτσι γίνεται κάθε χρόνο. Ήταν μια ευχάριστη μέρα που μας γέμισε όλους χα

Σχολιάζουμε... Ελεύθερα

• Οι προσφορές. Σχεδόν στο σύνολό τους οι Εκκλησιασάρχες έχουν αρκετά αυξημένη την ευαισθησία τους στη διατήρηση και βελτίωση των εικονισμάτων και παρεκκλησιών. Είναι αξιόπαινοι για το ενδιαφέρον τους για διάσωση της θρησκευτικής παράδοσης. Υπάρχουν όμως κι άλλοι τομείς κοινωφελούς δραστηριότητας για την εκδήλωση ευγενών αισθημάτων και την παραγωγή εκπαιδευτικών έργων. Θα πρέπει και προς τα κει να στρέφεται το ενδιαφέρον μας για την βελτίωση της ποιότητας της ζωής μας.

Σαν τέτοια μπορούμε να αναφέρουμε την βελτίωση του υδρευτικού δικτύου μας, τον εξωραϊσμό των κοινοχρήστων χώρων του χωριού μας, τη βελτίωση των εσωτερικών δρόμων, τον εξοπλισμό του κοινοτικού ιατρείου και ευρύτερα την εκτέλεση έργων κοινοτικής ανάπτυξης.

• Τα δάναει. Μερικά σπίτια στο χωριό μας έπαθαν ζημιές κατά το σεισμό του 1982. Έγινε αυτοψία από τις αρμόδιες υπηρεσίες της Νομαρχίας και καταγράφηκε το ύψος της δαπάνης, το οποίο δεν υπερβαίνει το ένα εκατομμύριο. Η αρμόδια επιτροπή ενέκρινε τα ποσά και έκτοτε πέρασαν πέντε ολόκληρα χρόνια και το κράτος δεν μπόρεσε να καταβάλει τα χρήματα με το αιτιολογικό: «Δεν υπάρχουν πιστώσεις». Μα πέντε ολόκληρα χρόνια δεν έρέθηκαν για το Εκκλησιαστικό λίγες πενταροδεκάρες ενώ σε άλλα γειτονικά χωριά δόθηκαν τη διετία 82-84 εκατομμύρια για αποκατάσταση των ζημιών από σεισμούς;

• Η ιχθυοσκαλα Καλαμά. Το φράγμα κοντά στη Σαγιάδα για την άρδευση της κοιλάδας είχε και τις δυσμενείς του επιπτώσεις. Τα χείλια και μερικά είδη ψαριών που ανέβαιναν τον ρου του Καλαμά έχουν εξαφανιστεί από το φράγμα και πάνω. Και τούτο γιατί εμποδίζεται η άνοδος τους λόγω του μεγάλου ύψους. Μετά από διαμαρτυρίες των Κοινοτήτων των Παρακαλαμίων χωριών το Υπ. Γεωργίας με το υπ' αριθμ. ΑΠ 58940/12-9-1983 μας πληροφορούσε ότι το Νομ. Ταμείο Θεσπρωτίας ενέκρινε τη χρηματοδότηση του και το έργο δημοπρατήθηκε. Από τότε «ούτε φωνή ούτε ακρόαση». Η ιχθυοσκαλα ακόμη γίνεται. Μήπως θα πρέπει να περάσει και δεύτερη πενταετία για να γίνει ένα τόσο χρήσιμο και ωφέλιμο έργο λίγων εκατοντάδων χιλιάδων δραχμών; Τι λέγει επί αυτού το Νομαρχιακό Ταμείο και οι Τεχνικές Υπηρεσίες Θεσπρωτίας;

Πρωτότυπη γιορτή στη Στρατινίστα Πωγωνίου

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος της ομώνυμης Κοινότητας διοργανώνει στις 14 του Νοεμβρίου την ΠΡΩΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΣΙΜΟΥΤΟΥ. Σε σχετική ανακοίνωση, μεταξύ άλλων, αναφέρει:

«Επειδή πιστεύουμε ότι δεν έχει δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στο τσιμπούρο — βασικό ποτό των κατοίκων των χωριών μας — (παρ' όλο που οι συνθήκες παραγωγής του τονίζουν την ιδιαιτερότητά του), προσπαθούμε να το κάνουμε ευρύτερα κοινό.

Ελπίζουμε δε ότι στην ελληνική οικονομία θα πάρει τη θέση που του αξίζει, αρκεί να να μπουν οι σωστές βάσεις για καινοποιοτική παραγωγή. Εννοούμε βεβαίως, την προώθηση στο εμπόριο, του προϊόντος αυτού για πιο ευρεία κατανάλωση.

Πέρα απ' αυτή την ελπίδα, έχουμε τη γνώμη ότι οι κατά τόπους πολιτιστικοί σύλλογοι δεν πρέπει να ρίχνουν όλο το βάρος τους σε καλοκαιριάτικες εκδηλώσεις μονάχα, αλλά να μοιράζουν τις δραστηριότητές τους σε όλες τις περιόδους του χρόνου.

Γι' αυτό, σας καλούμε να βοηθήσετε την πρωτοβουλία

μας αυτή, είτε οικονομικά είτε ηθικά.

Έχουμε τη γνώμη ότι τέτοιου είδους γιορτές — με σεβασμό στην παράδοση — δεν αναβιώνουν μουσειακά τα παλιά έθιμα (πράγμα που δεν είναι ο στόχος μας), αλλά μπορούν να ζωντανέψουν το χτες, διατηρώντας το ζωντανό...».

Η Πρόεδρος
ΜΑΡΙΑ ΛΑΖΟΥ
Η Γραμματέας
Β. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Η Αδελφότητα στην προσπάθειά της να έχει ένα πλήρες και συνεχές Αρχείο στο οποίο να φαίνεται ιστορικά η δράση της, παρακαλεί τα μέλη των Διοικήσεων Παρακαλαμίων ετών (Προέδρους, Γραμματείς, Ταμείς) αν έχουν βιβλία που Σωματείου (Πρακτικά συνεδριάσεων, Ταμείων, Φακέλους κλπ.) να μας τα παραδώσουν.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Θεσπρωτία και Κέρκυρα κατά της λύσης Καλαμά

✱ Ευρύτερες συσκέψεις στους δύο Νομούς

ΚΕΡΚΥΡΑ 2)10. Ενστάση σύσκεψη οργάνωσε η στο Δημαρχείο Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Κέρκυρας.

Ο Πρόεδρος της Τ. Ε.Δ.Κ. Δήμαρχος Κερκυραίων κ. Γ. Κούρουνος σε έγγραφό του προς όλους τους φορείς των νομών Θεσπρωτίας και Κέρκυρας τονίζει:

«Η θέση της Κέρκυρας και της Θεσπρωτίας επάνω στο θέμα της αποφυγής ρύπανσης του ποταμού Καλαμά από τα λύματα του αποχετευτικού συστήματος της πόλεως των Ιωαννίνων έχει εκτεθεί πολλές φορές μέχρι τώρα και παραμένει αμετάβλητη. Το ΟΧΙ στη ρύπανση που Καλαμά, είναι αναπόσπαστο μέρος της και λάβαρο του μεγάλου αγώνα, που συσπειρώνει ολόκληρο το λαό της περιοχής μας και ο οποίος αγώνας επιβάλλεται να ενταθεί ακόμη περισσότερο με εκδηλώσεις μαζικής κινητοποίησης, που γρήγορα πρέπει να αποφασισθούν και να πραγματοποιηθούν.

Ωστόσο, τον τελευταίο καιρό υποστηρίζεται όλο και περισσότερο η άποψη, ότι η λύση που προκρίθηκε, δηλαδή της πρόκλησης του Καλαμά ως τελικού αποδέκτη των λυμάτων της Ηπειρωτικής πρωτεύουσας, δεν είναι μόνον εγκληματική, αλλά συγχρόνως και πραγματική οικονομική αυτοπυρπόληση της πόλεως, υπέρ της οποίας υποτίθεται ότι εφευρέθηκε. Και τούτο λόγω του ασυνήθως υπερβολικού κόστους λειτουργίας των εγκαταστάσεων βιολογικού καθαρισμού, κόστος που θα κληθούν να πληρώσουν οι κάτοικοι των Ιωαννίνων. Γίνεται επίσης διαρκώς λόγος για το γεγονός της έλλειψης μιας άλλης επισημοποιημένης μελέτης για μια κάποια άλλη λύση από τις τό-

σες που έχουν προταθεί. Και θα ήταν ίσως σκόπιμο να παραγγελλεί η σύνταξη μιας μελέτης που να αποκλείει τη χρησιμοποίηση του ποταμού Καλαμά».

Η ΤΕΔΚ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Ο Πρόεδρος της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων κ. Πέτρος Λιάκος, δήμαρχος Ηγουμένησας, ύστερα και από ομόφωνη απόφαση των Κοινοτικών Συμβουλίων του Νομού, απέρριψε τη λύση Καλαμά για τα λύματα και τα απόβλητα της Βιομηχανικής ζώνης του Λεκανοπεδίου Ιωαννίνων. Η ανωτέρω απόφαση πάρθηκε σε έκτακτη συνεδρίαση με θέμα «Μόλυνση Καλαμά». Αυτή στάληκε στην Κυβέρνηση και ειδικότερα στον Πρωθυπουργό, τον Πρόεδρο της Βουλής, και άλλους πολιτικούς παράγοντες.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΒΙΟΜ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Ο Πρόεδρος κ. Σπυριδωνάς Δένδιας απηύθυνε έκκληση προς τον Πρωθυπουργό κ. Παπανδρέου για την προσωπική παρέμβαση του στο θέμα «Καλαμά». Το κείμενο έχει ως ακολούθως:

Κύριε Πρωθυπουργέ,
Το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Κερκυρας, μέσα από τις εν νόμοις αρμοδιότητες του, σας υποβάλλει την παρακάτω θέση για το θέμα «ΚΑΛΑΜΑ - ΑΤΜΜΑΤΑ ΠΟΛΕΩΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ». Η συνέχιση και ολοκλήρωση του έργου διοχετεύσεως λυμάτων εις Καλαμά άρχισε ήδη να χειρουργείται επί της οικονομίας της Κέρκυρας και της Θεσπρωτίας.

Διακοινοτική σύσκεψη Προέδρων της περιοχής μας

Στο χωριό Βουτσαρά πραγματοποιήθηκε στις 13 Νοεμβρίου ευρεία σύσκεψη των κοινοτήτων των περιούχων Μέσων Καλαμά και Κοινοτοχωριών Ντουσιόρας ήτοι από Κληματαία μέχρι Βροστίνια και από Αετόπετρα μέχρι Ντουσιόρα. Σ' αυτήν συμμετείχαν άνω των 35 προέδρων των δε Νομαρχία εκπροσώπησε ο Δ/ντής κ. Αναστασίου, συνοδευόμενος από τους αρμόδιους συμβούλους του. Την Κοινότητά μας εκπροσώπησε ο Πρόεδρος κ. Αναστασίου Γ. Σιουλιά.

Θέμα της συζήτησης ήταν: «Πρόγραμμα δημοτικών έργων 1988». Έγιναν προτάσεις σύμφωνα με τις αποφάσεις των Κοινοτικών Συμβουλίων των χωριών. Σ' αυτήν εδίγησαν και θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος όπως το Κέντρο Υγείας της Περιοχής, η ρύπανση του Ποταμού Καλαμά, το αυτόματο τηλεφωνικό δίκτυο και άλλα αναπτυξιακά έργα.

Ο Πρόεδρος Εκκλησιαστικού χωριού στην ομιλία του αναφέρθηκε στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Κοινότητά μας. Ειδικότερα τόνισε την ανάγκη επέλεσης των ακολουθών έργων:

- α) Κατασκευή δικτύου υδροεύσεως της πόλεως «Κουτσουλά» μέχρι το φρεάτιο της «Λεπτοκαρύδας», ήτοι τοποθέτηση σωλήνων κανονικής διαμέτρου.
- β) Βελτίωση δαπάνης κοιν. δρόμου από Χάνι Τσίκα μέχρι το χωριό.
- γ) Δημιουργία συγκοινωνιακού κόμβου στο σημείο εισόδου στην Εθνική Οδό για άμεση διακίνηση των οχημάτων.
- δ) Διάνοξη και βελτίωση αγροτικού δρόμου προς Σελίνο — Αϊ Σατήρα και Αϊ - Γιώργη.

Τονίστηκε ιδιαίτερα όπως το κράτος συμβάλει ενεργότερα στην εκτέλεση των κοινοτικών έργων, γιατί δεν είναι δυνατό η Κοινότητα να απευθύνεται συνέχεια στην Αδελφότητα και τα μέλη της, που ζουν στην ξενιτιά, για ενίσχυση έργων που την ευθύνη και αρμοδιότητα έχει ο Προϋπολογισμός του Κράτους.

Ανεφάνησαν στον τουριστικό οικονομικό ορίζοντα οι πρώτες διενέσεις και ελληνικές ανακοινώσεις.

Την επόμενη προσωπική μας επαφή για θέμα ΚΑΛΑΜΑ εις ΕΒΕ Αθηνών, όπου με διαβεβαίωση για την δεδομένη προς την Κέρκυρα αγάπη και φροντίδα σας, διαβεβαίωση που διεδίδασα στο Δ.Σ. του Επιμελητηρίου και στο Δη-

μοτικό Συμβούλιο του Δήμου Κερκυραίων, επικαλούμαι την άμεση προσωπική σας παρέμβαση, διότι εκτός της απειλούμενης οικονομικής καταστροφής, επέρχεται και οικολογική τοιαύτη που θα βλάψει γενεές γενεών Ελλήνων.

Κύριε Πρωθυπουργέ, στο όνομα της Ελλάδας, παρέρχεστε.

ειδησεις από το Χωριό μας

• Τα δάση μας. Η Κοινότητα προχώρησε τη διαδικασία για την ανάθεση μελέτης οριοθέτησης των Κοινοτικών δασικών εκτάσεων. Ηδη έγινε η πρόσκληση ενδιαφερόντων. Περισσότερες πληροφορίες δίδονται στο κοινοτικό Γραφείο από τον Πρόεδρο.

• Η πρόσβαση. Προς τη ΔΕΚΕ Ιωαννίνων απεστάλη σχετικό έγγραφο της Κοινότητας για τη διαπλάτυνση του σημείου ένωσης του κοινοτικού μας δρόμου με την Εθνική Οδό Ιωαννίνων — Ηγουμένησας.

• Η βελτίωση της Γκερεμινιάς. Συνεχίζονται οι εργασίες διαπλάτυνσης και άλλων στρωμάτων πλησίον της Γέφυρας Καλαμά. Απομένουν για εκτέλεση δύο αγροτοί και η χαλκόστρωση του οδοστρώματος και ο καθαρισμός των αυλίκων με γκρέιντερ.

• Η εκτροπή. Στο κοινοτικό πρόγραμμα για βελτίωση — προστασία του κοιν. δρόμου είναι και η εκτροπή του χειμάρου στη θέση «Αχλαδιά» για αποφυγή λίθων και χαμάτων κατά τους χειμερινούς μήνες.

• Θερμάστρες. Στο Κοινοτικό Γραφείο και στο ιατρείο τοποθετήθηκαν δύο θερμάστρες υγραερίου. Επίσης μεγάλη σόμπα καυσόξυλων τοποθετήθηκε στην Κεντρική Εκκλησία με δαπάνη της Αδελφότητας Εκκλησιαστικών.

• Διαμαρτυρία. Ο Πρόεδρος της Κοινότητας απέστειλε διαμαρτυρία στο περιοδικό «Κορφές» για το ακατάλληλο δημοσίευμα σχετικά με την καταστροφή των αγιογραφιών στο Μοναστήρι της Παναγίας.

• Ο ναός. Είναι γνωστό ότι η εκκλησία του Μοναστηρίου της Παρθένης έχει κριθεί σαν διατηρητέο μνημείο. Η Κοινότητα με έγγραφο της ζήτησε από την Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων τη χορήγηση πιστώσεων για την προστασία του ναού.

• Εκποίηση. Το Κοινοτικό Συμβούλιο αποφάσισε να πουλήσει την κοιν. μπριτογιέρα. Στις 29 του Νοεμβρίου ορίστηκε η σχετική πλειοδοτική δημοπρασία. Τα χρήματα θα διατεθούν για την ποτιστική τμήματος του Κοιν. Δρόμου.

Βραδυά κυνηγών και γαράδων στο Εκκλησιαστικό

Με την ευκαιρία της κυνηγετικής περιόδου 1987-88 οργανώθηκε για πρώτη φορά στο χωριό μας βραδυά κυνηγών και γαράδων. Εμπνευστής της οργάνωσης ήταν οι χωριανοί μας Κώστας Τσεκούρας για τους κυνηγούς και Γιάννης Μπάσης για τους γαράδες. Δύο σειρές από τραπέζια στρώθηκαν στο Χωροστάσι έξω από το μαγαζί του Σωκράτη. Την οργάνωση των κυνηγών πλαισίωσαν κυνηγοί από τα γύρω χωριά και Εκκλησιαστικούς. Την ομάδα των γαράδων πλαισίωσαν όλοι Εκκλησιαστικοί άνδρες και γυναίκες. Η κρατοπαγία και η ψαροπαγία συνεχίστηκε ως και πέρα από τα μεσάνυχτα. Οι δυο μεγάλες παρέες με αγάπη και πολύ κέφι αντήλλαζαν τα πλούσια εδέσματά τους — κρέατα και ψάρια. Δεν έλειψαν οι φιλοφρονήσεις, οι ευχές

και τα αστειολογήματα. Πολλά ήταν και τα πετυχημένα ανέκδοτά τους που σάρβαναν άρδονο γέλιο. Ένας παραδοσιακός χορός με ηπειρωτικά τραγούδια στήθηκε γύρω από το πέτρινο πηγάδι.

Εκεί μερικούς των κυνηγών μίλησε ο Τσεκούρας ο οποίος πέραν της τεχνικής του γαρονοκυνηγιού έκανε πολλές υπομνήσεις, παροτρύνσεις και συστάσεις στους κυνηγούς για τα ατυχήματα που γίνονται καθώς και για την προστασία των πτανοζώων. Αφού να μην γίνονται αναγκαστικά σκοποβολές, θύρες αγροτικών, σταυροί εικονισμάτων παρεκκλησιών κλπ. Και αυτά για τους κακούς κυνηγούς.

Αργά τα μεσάνυχτα έληξε η συνέντευξη και οι παρευρεθέντες αναχώρησαν για τα χωριά τους.